

3. Zarzut trzeci, podniesiony w dalszej kolejności, dotyczy naruszenia przepisów ustanowionych w załączniku nr 2 do dokumentu VI/5330/97⁽³⁾ i w komunikacie nr AGRI/60637/2006⁽⁴⁾, ponieważ Komisja zastosowała korektę ryczałtową zwiększoną o 10 % z tego względu, że zarzucane władzom francuskim braki w zakresie liczenia zwierząt miały charakter powtarzający się.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 25, s. 8).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 90).
- ⁽³⁾ Dokument Komisji nr VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r. odnoszący się do wytycznych dotyczących obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR.
- ⁽⁴⁾ Komunikat Komisji nr AGRI/60637/2006, wersja ostateczna, dotyczący traktowania przez Komisję w ramach rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji (EFOGR) przypadków powtarzających się braków w systemach kontroli.

Odwołanie wniesione w dniu 7 września 2015 r. przez Filipa Mikulika od wyroku wydanego w dniu 25 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-67/14 Mikulik/Rada

(Sprawa T-520/15 P)

(2015/C 354/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Filip Mikulik (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku wydanego w dniu 25 czerwca 2015 r. w sprawie F-67/14 Filip Mikulik/Rada Unii Europejskiej i wydanie przez niniejszy Sąd rozstrzygnięcia w sprawie;
- ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej celem jej ponownego rozpoznania;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa Unii i nadrzędnych zasad prawa, takich jak zasada dobrej administracji i zasada równego traktowania, ponieważ „Przewodnik w sprawie oceny urzędników dotyczący ogólnych przepisów wykonawczych odnośnie do oceny” nie znajdował analogicznego zastosowania do postępowania w sprawie oceny pracy urzędnika na okresie próbnym do celów powołania.
2. Zarzut drugi dotyczący przeinaczenia faktów i środków dowodowych, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”) uznał, że spółka zewnętrzna, której konsultant był zaangażowany w procedurę oceny urzędnika nie umocniła swojej pozycji w ramach Rady.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa Unii a w szczególności orzecznictwa w zakresie art. 34 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej regulaminem pracowniczym) i obowiązku staranności, ponieważ SSP uznał, że okres próbny i postępowanie w sprawie oceny przebiegały w normalnych warunkach, chociaż skarżący był włączany do pracy i oceniany przez konsultantów zewnętrznych i nie korzystał z mentoringu.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, ponieważ Rada nie zastosowała w jego wypadku reguł mentoringu przewidzianych w wewnętrznych wytycznych.
5. Zarzut piąty dotyczący przeinaczenia faktów i środków dowodowych, ponieważ SSP uznał, że mentoring i mikrozarządzanie nie stanowiły dwóch odrębnych pojęć na podstawie wewnętrznych wytycznych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa Unii, a w szczególności art. 34 regulaminu pracowniczego, ponieważ SSP uznał, że nieprzekazanie pierwszej opinii przełożonym nie było sprzeczne z tym przepisem.
7. Zarzut siódmy dotyczący przeinaczenia faktów i środków dowodowych, ponieważ SSP nie sprawdził, czy opinia komitetu ds. ocen została przekazana przełożonym w odpowiednim dniu i czasie.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 34 regulaminu pracowniczego, ponieważ SSP uznał, że nie mógł zastąpić instytucji w ocenie pracy skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2015 r. – CCPL i in./Komisja

(Sprawa T-522/15)

(2015/C 354/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Włochy), Coopbox group SpA (Reggio Emilia, Włochy), Poliemme Srl (Reggio Emilia, Włochy), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Hiszpania), Coopbox Eastern s.r.o. (Nowe Miasto nad Wagiem, Słowacja) (przedstawiciele: S. Bariatti, adwokat, E. Cucchiara, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie nałożonej na skarżące grzywny; lub
- tytułem żądania ewentualnego zmniejszenie jej wysokości, a w każdym razie
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona w związku z decyzją Komisji Europejskiej z dnia 24 czerwca 2015 r. nr C(2015) 4336 final, w sprawie AT.39563 – Opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej, dotyczącej naruszenia art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na nadużyciu władzy z uwagi na brak dochodzenia i brak uzasadnienia co do skutków naruszenia.
 - W tym zakresie podniesione zostało, że zarzucane w zachowania nie zostały w praktyce zrealizowane, jak wynika z dokumentów dochodzenia i jak przyznała Komisja w zaskarżonej decyzji. Okoliczność ta powinna być zostać należycie uwzględniona w ogólnej ocenie wagi naruszenia, a zatem przy określaniu wysokości zastosowanych sankcji. Zaskarżona decyzja pomija ten aspekt, nie przedstawiając żadnego uzasadnienia w tym zakresie.